

z verigami k nebesom priklenjen.“ Izgubil je osemnajst tisoč vojakov, a kljub temu ga ni dobil v svojo oblast. Ostal je Švedom in pripadel leta 1815 pruski državi.

Da dobim več časa, peljem se s kolo-dvora z električno železnico na glavni trg, kjer je častitljiva mestna hiša svetovalnica, stara zgradba iz trinajstega stoletja. Poleg nje stoji ne dosti manj stara cerkev sv. Nikolaja. Še bolj znamenita je iz opeke sezidana Marijina cerkev, ki krasi s svojo mo-gočno vnanjostjo vse mesto. Prištevajo se najlepšim gotskim stavbam severne Nemčije. Visoko poslopje sestoji iz treh podolgovatih

vino, zato sva ostala tovariša za nekaj ur. Vprašam ga to in ono o ruskih razmerah. Kmalu uvidim, da jako varčuje z govorjenjem. Sklepal sem iz tega, da mi ne zaupa. Bržkone je izmed onih političnih ljudi, ki smatrajo vsakega človeka za ovaduha. Morda ima prav!

Nadaljna vožnja gre v obližju Baltiškega morja, vendar smo toliko oddaljeni od njega, da ga ne vidimo. Pokrajina je brez naravne lepote, enakolična, ravna. V mestu Greifswald je bila nekoliko daljša pomuda. Stopim iz voza ter grem parkrat gori in doli. Tu vidim, da so v vlaku tudi vozovi četr-

PALAČA NOBLOVEGA INSTITUTA V STOKHOLMU.

ladij, iz povprečne ladje in iz mnogo kapel. Sploh ima Stralsund še nekaj drugih cerkva, vse iz stare gotske dóbe. Žal, da so v rokah luteranov, ki s svojimi templji ne vedo česa početi. Ob delavnikih so jim čisto prazni, kvečjemu ako stopi vanje noga radovednega tujca, občudujočega stavbensko umetnost srednjega veka. Ohranjenih je tudi nekaj hiš, ki kažejo s svojimi vznesenimi pročelji starinski značaj mesta.

Počasi sem stopal skozi dolg drevored, imenovan Frankenwallstrasse, proti kolo-dvoru. Tukaj sem se seznanil z nekim ruskim Poljakom. Vračal se je v svojo domo-

tega razreda. V njih je po sredi velik prazen prostor in le ob straneh stoji nekaj klopi, da popotniki lahko sedejo. Četrty razred je za priprosto ljudstvo prav pametna naprava. Treba je samo malo potrpljenja, pa se pride prav tako hitro in kar je glavna reč, precej ceneje naprej, kakor v ostalih razredih. Nedavno se je baje železniški minister peljal po tej progi v četrtem razredu. Oblečen je bil seveda manj elegantno, da ni vzbujal kakega suma s svojo vnanjostjo. Nihče ga ni spoznal, a minister je potoma videl in izvedel marsikaj, kar je dobro vedeti visokim dostojanstvenikom.